



kiwi



Před covid19

Doba koronavirová

Slovo šéfa

Mgr. Bc. Daniel Kaiser



Vážení pedagogové, rodiče a zároveň pedagogové, žáci a žákyně, letošní školní rok je a byl plný změn: nechtěných a vynucených. Děkuji vám všem, že jste skoro všichni byli schopni najít cestu spolupráce při vzdělávání. Občas to zaskřípalo, hledaly se cesty. Pokud byla vůle na všech stranách, řešení se našlo. Dnes jsme se všichni v oblasti IT posunuli. Objevili jsme možnosti dálkového vzdělávání, vychytávali problémy. Od nového školního roku budeme mít v záloze připraven jednotný systém pro tyto případy. Stane se součástí školního řádu a budou s ním seznamováni žáci a žákyně nejen v hodinách informatiky. Všichni učitelé už nyní postupně procházejí proškolením.

V příštím školním roce budeme muset dohnat aspoň některá témata, která jsme nestihli letos už zvládnout. Moc je mi líto, že letošní 9. ročník si neužije klasický závěr škol-

ního roku. Připravujeme aspoň malou náhražku rozloučení se školou při rozdávání vysvědčení. Žáci 9. ročníku připravují závěrečné práce a Klub přátel školy se rozhodl i letos nejlepší práce ocenit poukázkou do obchodního centra. Mohou ji tak využít na nákup pomůcek pro studium na střední škole...

Ve škole ale není klid, jak si mnozí myslí. Každé úterý a čtvrtek 4 skupiny 9. ročníku přicházejí na přípravu k přijímacím zkouškám. Od 25. 5. dochází 6 skupin 1. stupně do školy na výuku, aby se nemuseli vzdělávat doma. Jejich rodiče chodí do práce, a tak jim můžeme pomoci. V červnu pak budou chodit do školy až pětičlenné skupiny všech ročníků na konzultace a opravy testů.

A do toho se mění i školní zahrada. Původně se měli do proměn zapojit žáci 2. stupně. Na Den Země jsem předpokládal vytvoření ekologické stezky, nové výsadby rostlin a terénní úpravy. Čas ale nezastavím, a tak jsem vysadil nové stromy (viz 3 obrázky). Na zahradě tak vzniká soubor různých dřevin - takové malé školní arboretum. Ve školním dvoře došlo ke zkulturnění koutu nově založeným trávníkem, vysazenými stínomilnými rostlinami a zbudovanou zídrou z opuky (viz foto).

Z vrbového proutí zakoupeného z výtěžku Jarmarku první-

ho stupně se uchytily tunely, zástěny a iglú u školičky. Páni školníci je vysadili a paní uklízečky a kuchařky pravidelně zalévají. Vidět jejich zazenání můžete na přiložených fotkách.

Další fotka je ze suterénu. Z bývalého bufetu vzniká odpadčinková zóna a hovorna. Nábytek byl zakoupen z části výdělků Jarmarku 2. stupně. Za zbylé peníze byly dokoupeny další sedačky na horní patra.

Na horním hřišti nám místní písmomalíři obnovili čáry a koupili jsme nové desky na basket. Ty původní už hrozily zřícením.

Další dvě fotky dokazují, že můžete přijet ke škole na kole či koloběžce. U obou vchodů jsme instalovali stojany.

Poslední dvě fotky ukazují aktuální květy na zahradě a před školou.

Změn je více, ale o tom na jiném místě nebo příště nebo až v září!

Kdybychom se neviděli, tak mi dovozte ještě jednou poděkovat za zvládnutí nouzového stavu, za spolupráci a trpělivost. Přeji vám pohodové prázdniny, ať to bude kdekoliv, a moc se těším na normální stav školního roku 2020/21!

Novinky na zahradě a ve škole



Kosatce na zahradě



Orlíček, ozdobný česnek a traviny



Vrbové tunely u schodiště a kompostu



Vrbové iglú u školičky



Blahočet chilský



Modřín převislý



Stojany na kola u nové budovy



Stojany na kola u staré budovy



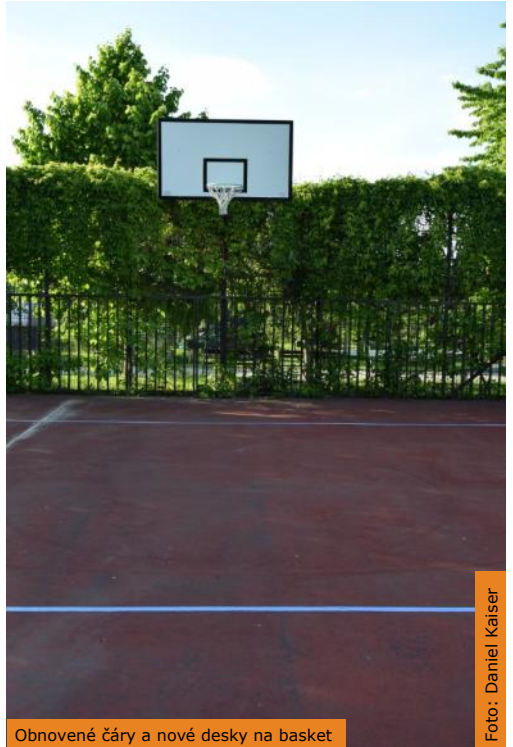
Nová skalka ve dvoře



Hovorna a odpočívárna místo bufetu



Cedr himalájský



Obnovené čáry a nové desky na basket

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Novinky na zahradě a ve škole	3-4
Obsah a redakce	5
Před covid19	
Projekt čtenářství	6
Renovace	7
Pozorování ptáků na Vltavě	8
Prales dětem	8
Školní karneval	9-12
Lyžařský výcvik - Postalm	13
Doba koronavirová	
Rozhovor pana ředitele Kaisera pro Spořilovské noviny	14
Cesta kolem světa za 3 vteřiny	15
On-line společenskou hrou proti koruně	16
Obrázek na titulce	17
My to zvládneme	18
Koronavirus	19
Postřehy pátáků z distanční výuky	19-20
V rouškách	20-21

Redakce

**Linda Felgrová, Nikola Sedláčková, Lucie Hošíková, Marie Anna Jechová,
Jonáš Přenosil, 6. L; Jan Myslíl, 7. H; Josefina Černovská, Klára Slámová, Marek
Chudoba, 8. G; Petr Podlešák, 3. Z**

Fotografie a jejich úprava Blanka Štěřbová, pokud není uvedeno jinak.

Před covid19

Projekt čtenářství

Začátkem února absolvovali žáci 6. ročníku zajímavý a zábavný projekt Čtenářství.

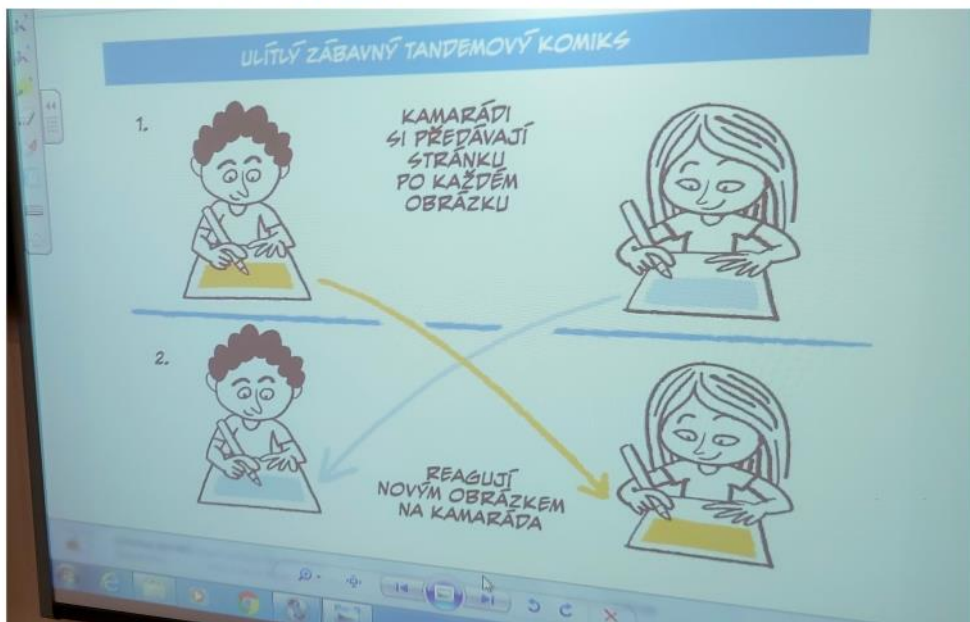


Foto: Dušan Hubač

Renovace

Pod vedením pana učitele Hubače pokračovali žáci v renovaci starých předmětů. Na fotografii Dušana Hubače je Yurii Lutchenko se židlí z roku 1932.



Pozorování ptáků na Vltavě

Petr Podlešák, 3. Z

Ve středu 26. 2. 2020 nám paní učitelka zorganizovala možnost pozorování ptáků na Vltavě s ornitologem. Ornitolog je vědec, který se zabývá ptactvem.

Dojeli jsme k Vltavě a tam jsme u břehu Vltavy pozorovali ptactvo, které je u nás vidět. Viděli jsme hlavně labutě, racky a kachny. Potom jsme šli na železniční most a tam jsme racky krmili kousky rohlíků. Bylo zábavné pozorovat, jak rackové chytali rohlíky v letu. Paní ornitoložka potom dva racky, kteří nebyli okroužkovaní, nalákala na rohlík a rychle je u toho chytila do ruky a dala je na chvíli do plátěné tašky. Pak si musela kleknout, aby

mohla racky pevně držet, zvedla každému nožičku a vzala malinký kovový kroužek a kleštičky. Ten kroužek pak navlíkla rackovi na nohu a kleštičkami kroužek přicvakla k sobě, aby mu držel na noze. Takhle se kroužkuje a slouží to k tomu, aby ornitologové ptáky od sebe rozeznali, je to takové jejich rodné číslo. Ty dva okroužkované racky jsme si potom mohli pohladit a zase jsme je vypustili.

Pak nám ta paní ještě ukazovala další ptáky na fotkách: třeba kormorána, ledňáčka, kachnu poláka a kachnu lysku.

Výlet se mi moc líbil a hrozně rád bych někdy viděl živého ledňáčka.

Prales dětem

Petr Podlešák, 3. Z

V pondělí 2. 3. 2020 k nám do třídy přišel pán z organizace Prales dětem a měli jsme s ním program o oceánech.

Nejdříve nám vyprávěl o oceánech a globálním oteplování a pak se nás zeptal: „Víte, kdo nejvíc škodí naší planetě?“ Člověk! Je to proto, že člověk toho příliš spotřebuje, např. při výrobě elektřiny se spalují paliva a při tom se uvolňují škodlivé plyny, které zahřívají ovzduší a tím se oteplují i oceány. Nejvíc ale škodí, když oteplování doputuje až do Arktidy nebo Antarktidy, protože tam potom tají ledovce, tím stoupá hladina oceánů a jinde na světě potom vznikají povodně, hurikány...

Organizace Prales dětem má ostrov v Indonésii, na kterém natáčejí filmy o přírodě, pod vodou i na souši. Natáčeli prý například film o želvě, která uvízla na souši v příkopu, když kladla vajíčka a pak ji muselo zvedat pět lidí, aby ji dokázali vyprostit a dostat zpátky do moře, protože ty největší želvy, které tam žijí, jsou hrozně obrovské a těžké.

Zvířátkům, která žijí v oceánech, škodí hlavně plasty a palivo, hlavně ropa, když unikne z lodí. Ale nejvíc jim škodí igelitové sáčky!

Prosím, noste na nákupy plátěnou tašku!



PRALES DĚTEM
JUSTICE FOR NATURE

Školní karneval

Na konci února jsme se výborně pobavili na školním karnevalu.









Foto: Blanka Štěrbová

Lyžařský výcvik - Postalm



Foto: Daniel Absolon

Rozhovor pana ředitele Kaisera pro Spořilovské noviny

Jak se v době nouzového stavu daří na ZŠ Jižní zajišťovat výuku?

V současné době si troufnu říct, že si distanční výuka "sedla". Představy pedagogů, žáků a rodičů se mnohdy lišily a liší, ale snad došlo k vzájemnému pochopení. Častá kritika padala na učitele 2. stupně, ale mnohdy z neznalosti objektivních příčin. Učitel 1. stupně má na starost obvykle svých 30 dětí, koordinuje si učivo i případné on-line přihlašování a vysílání. Například jazykáři ale kromě práce se svojí třídou ještě učí i více jak 150 dětí v 8 různých věkových skupinách a koordinace je velmi náročná. Je nemožné chtít po takové učitelce, aby s každou skupinou skypovala aspoň jednou týdně a předem si vytvořila scénář, při tom musela vyhledávat instruktážní videa, připravovat testy, opravovat, zapisovat do třídnice, vést agendu, komunikovat s rodiči a žáky atd. Mnozí učitelé tak pracují více hodin než při normálním provozu. Vychovatelky a asistentky pedagoga doučují on-line děti, které to potřebují, čtou s dětmi, nahrávají videa... Nutno podotknout, že tento způsob pedagogiky - bez rychlé zpětné vazby od žáků - nás nějak zvlášť nebaví. Ono to dlouhodobě nebaví ani děti. Postrádáme sociální kontakty jak my, tak děti. Snažíme se jim to aspoň trochu zpříjemnit.

Jak výuku dětí zvládají a jak ji ve škole hodnotíte?

Naprostá většina žáků díky rodičům má přístup k technologiím, které umožňují distanční výuku. U některých jsme našli náhradní řešení formou odevzdávání textů do schránky na škole. Paradoxně často práci s technologiemi děti zvládají lépe než jejich rodiče. Vzhledem k tomu, že máme elektronické žákovské knížky, můžeme hodnotit každou práci s jistou mírou vážnosti. Nyní máme vážnosti známek nastavené na 1 - 3 z devítistupňové škály. Pouze u těch samostatných prací, které byly zadány před 11. březnem, a u prací, které se obvykle vypracovávají doma (např. čtenářský deník, referát atd.) se hodnotí ve stejné škále jako dříve. Ti, kteří neodevzdají práci do konce května, mají možnost doplnit do začátku června. V červnu pak budou mít žáci možnost přezkoušení buď na popud rodičů či samotných žáků nebo je vyzvou učitelé na konkrétní termín. Hodnotit se bude i přístup a aktivita ke vzdělávání v době zavřené školy. Pro vysvědčení budeme mít dostatek podkladů.

Máte zpětnou vazbu od rodičů?

Rodiče si dopisují s učiteli i se mnou, když mají pocit, že by bylo potřeba něco vylepšit, sjednotit atd. Mnohdy si uvědomí, že učitel se nemůže nakrájet a být on-line 24 hodin denně a vést on-line konference se všemi dětmi. Některým požadavkům nešlo vyjít vstříc. Některé podněty byly protichůdné: moc učiva x málo učiva, chceme on-line x nechceme on-line přenosy, k čemu testy x proč nejsou testy... Chápeme, že rodič musí mnohdy pracovat z domova, má tam své děti, které se s ním tahají o počítač, mnohdy ve stejné době funguje on-line přenos, rodič zajišťuje stravu, chod domácnosti a je z toho samozřejmě unavený. Rodič si najednou taky uvědomí, že paní učitelka taky vaří pro své děti, učí svoje děti a děti ze školy, že jsme ve stejné nebo obdobné situaci... Mnozí rodiče ale oceňují snahu držet vzdělávací a výchovnou linku, někteří učitelé již měli i on-line třídní schůzky, jiní realizují vědomostní "soutěže pro celé rodiny" atd. Řada rodičů mi píše nebo na ulici sděluje, že nám drží palce, že děkují za starost a péči. My děkujeme za spolupráci, je to pro všechny náročné. Některým lidem se ale nezavěcíte, i kdybychom jim děti chodili učit až domů ...

Může současná zkušenost nějakým způsobem ovlivnit do budoucna běžnou výuku ve škole?

Ministerstvo před lety plánovalo vyškolit učitele pro používání moderních technologií. Ukázalo se, že není dostatek prostředků na zakoupení technologií do škol. Takže přejít na finský model, kde tablet nebo notebook připadá na 2-3 děti ve škole, bylo nemožné. A tak se finance na doškolení přesunuly jinam. Taky učte někoho jezdit na motorce, když ji nebude mít... My jsme v loňském roce pořídili i díky grantům a sponzorům první dva tablety do školy s tím, že letos budeme pokračovat v pořízení technologií. Nouzový stav nás hodil do vody a my v tom plavali a rychle se naučili ovládat nějaký způsob či cestu. Všichni učitelé tvrdí, že je to posunulo o několik stupňů dál. Postupně jsme sjednotili komunikaci s žáky a rodiči, posunuli jsme a chceme posunout využívání technologií ve výuce dál. A ještě jeden postřeh od několika rodičů: Při žádosti svých dětí o nějakou aktivitu, hru nebo vycházku je odkázali na hry na počítači. Reakce přišla nečekaná: "Už máme toho počítače plný zuby, chceme jít do lesa..."

Cesta kolem světa za 3 vteřiny

Tereza Marková

Stejně jako v mnoha domácnostech a zahradách lidé využili nečekaného volného času k úklidu, úpravám a renovacím, i zaměstnanci naší školy se pustili do školní zahrady. Jednou z novinek je mapa světa na kruhovém prostranství u školičky.

Vzhledem ke značné velikosti kruhu (téměř 6,5 metru) bylo nutné přenášet jednotlivé světadíly ze školního atlasu na zem pomocí přibližné čtvercové sítě. V době před uzavře-

ním škol tento způsob kopírování trénovali šestáci, když se pokoušeli překreslit díla současných českých ilustrátorů, ale nestihli už své obrázky bohužel dokončit. Budiž jim mapa důkazem, že tato technika funguje.

Mladší děti, které se na školní zahradu již vrátily, mohou i letos procestovat svět, změnit ho k lepšímu barevnými křídami nebo dokonce zabrat vlastní území.



On-line společenskou hrou proti coroně

Dušan Hubač

Dnes v době corona viru je velice náročné hledat nové podněty a zdroje zábavy. Po určité době vás televize začne nudit, vidíte tam stále stejné pořady, které mění jen další a další tváře. Pohádky jste viděli již několikrát a po určitém čase sledování nekonečných seriálů zjistíte, že vlna vtipu se neustále ztenčuje a vy sledujete seriál jen proto, abyste dokoukali konec příběhu. Netopýři si dali dostaveníčko u zcela nové on-line rodinné společenské hry. Nelze vymyslet zcela nový konec, který bychom prodali za neuvěřitelné peníze na televizní obrazovky, ale vlna aktivit, kufru, filmů nebo hádek, kdo jsem, byla najednou v on-line přenosu mezi jednotlivými rodinami. Pan učitel Dušan Hubač připravil 8 kategorií jako: televizní večer-

níček, příroda v ČR, zajímavosti školy, vaříme, šoubyznys nebo sport, a to vždy po sedmi otázkách. Podmínkou účasti bylo, aby se na on-line hře setkala celá rodina, tedy rodiče i s dětmi. V prvním kole 19. 4. se účastnilo hry 7 rodin a společně u zábavy strávily 2 hodiny. Nejednalo se pouze o znalostní disciplíny, ale rodiny po vylosování otázky musely například připravit jednoduché jídlo, zazpívat písničku, zatančit nebo splnit úkol v domě. Síly u počítačových obrazovek byly velice vyrovnané, ale nelítostný boj o historicky první výhru svedli Humplíkovi a Sobotíkovi. V poslední otázce za 5 bodů o jeden bod zvítězili Sobotíkovi a patří jim první vítězství v on-line souboji rodin. Všechny rodiny si zábavu on-line moc užily.



Obrázek na titulce

Linda Felgrová, 6. L

Pandemie! Nová situace pro všechny. Školy se zavřely a my jsme se učili doma. Paní učitelka Marková, která nás učí výtvarnou výchovu, nás vyzvala, abychom namalovali obrázek, který se může, ale nemusí týkat této doby. Já jsem nakreslila obrázek, který se této době týká. Mojí mámě se velice líbil, a tak ho zveřejnila na sociální síti. Pod obrázkem se rychle začaly šířit pochvalné komentáře a potom jedna paní napsala, že se

jí obrázek moc líbí a že by mi ráda ušila roušku se vzorem, jaký si vyberu. Nabízela jich mnoho a já jsem se rozhodla pro vzor se sovou. Tato hodná paní nám nakonec poslala roušek 8 i se vzorem koček a různých zvířat, které jsou velice krásné, a my za to paní děkujeme. Paní jsme za toto gesto věnovali kopii mého obrázku a sladkou pozornost. Je hezké, že i v této době existují hodní lidé ochotní pomáhat.



My to zvládneme

Sofie Hrubešová, 7. H

Koronavirus postihl nás všechny, ještě před půl rokem jsme tuhle nemoc neznali. A teď se tu najednou objeví, a myslí si, že si to necháme líbit. Tak to ale není. Ačkoliv nás koronavirus dost omezil a my jsme se museli přesunout ze školy nebo třeba z práce domů, žijeme stále naplno. Učitelé se s námi snaží spojit pomocí videohovorů a vysvětlit nám látku. Když něčemu

nerozumíme, vysvětlí nám to. A jsou dokonce ochotní přijmout pozdní odevzdání, no není to paráda? Já sama si myslím, že i když nám chybí běžný život a kamarádi, dá se to zvládnout. A říká se: „Co tě nezabije, to tě posílí!“ Takže se těším, až se zas všichni vrátíme do škol, ještě silnější než před koronavirem.



Koronavirus

Alexandra Petrželková, 7. H

Když v polovině března oznámili, že se zavírají školy kvůli koronaviru, byla část dětí ze sedmých tříd na lyžařském výcviku v Rakousku, včetně mě. I když návrat do České republiky byl složitější (včetně přísné kontroly a měření teploty na hranicích), vrátili jsme se v daný termín a danou hodinu na parkoviště školy. Pak nás všechny čekala čtrnáctidenní karanténa, kdy jsme museli zůstat doma a nesměli jít mezi lidi. Tato karanténa měla svou tmavou, ale i světlou stránku. Nesměli jsme sice ven, ale zato jsme mohli světu pomoci „jen tím“, že jsme zůstali doma, dívali jsme se třeba na filmy a seriály, četli a hráli různé hry nebo byli v kontaktu s rodinou a kamarády přes internet. V tuto dobu nám také začali učitelé posílat učivo, které jsme původně měli probírat ve škole. Ze začátku toho bylo pro mě celkem dost, protože jsem ještě doháněla úkoly, které děti

dělaly, když jsem byla na lyžařském výcviku. Jakmile jsem ale tyto úkoly dodělala, už to bylo lepší. Postupně nám u některých předmětů začalo online vyučování a úkoly začaly mít stejnou délku, jen jsem je nedělala ve škole, ale doma, stejně jako všichni ostatní. Během našeho lyžařského výcviku se dostala do karantény i celá Česká republika na dobu neurčitou. Byl vyhlášen nouzový stav a začala se stanovovat opatření typu: určená nakupovací doba pro seniory, chození ven jediné ve dvou nebo s členy rodiny, povinné nošení roušky nebo zavření všech restaurací, kadeřnictví a menších obchodů. A to vše kvůli koronaviru! Musím říci, že to nebyla úplně nejlepší zkušenost... Naštěstí jsme teď ve fázi uvolňování opatření a já doufám, že se budeme moci brzy vrátit k normálnímu životu, jak tomu bylo před přibližně třemi měsíci.

Postřehy pátáků z distanční výuky

Mám se dobře a tuto dobu prožívám doma v karanténě a někdy s kamarády venku na hřištích.

Každý den dělám dopoledne věci do školy a odpoledne mám volno a chodím ven nebo lenoším na gauči a hraji videohry.

Těším se, až se zas uvidíme.

Výuka mě baví stejně jako ve škole (takže moc ne), ale je méně úkolů, takže je to lepší než ve škole. Distanční výuka mi vyhovuje. Rád bych se ale setkával s kamarády jako ve škole. Snad už se ta situace zlepší.

Rád pracuji s počítačem, a proto oceňuji tento způsob výuky. Některé věci už umím, ale je stále se co učit.

Ovšem některé věci už bych chtěl dělat ve škole. Daří se mi dobře, ale začíná to být nuda.

V karanténě mne to docela baví. Každý den chodím na hřiště s kamarády a docela si užívám. Nejhorší na karanténě jsou asi ty úkoly. Ale už jsem si docela zvykl.

Mám se zatím dobře i přesto, že je takový stav, jaký je.

Současná výuka se mi celkem líbí, až na to,

že když je nějaká on-line výuka, tak mi to někdy blbne.

Ve škole bych byla asi radši, mám tam skvělé přátele, kteří mi moc chybí.

Jsem s celou rodinou na chatě a líbí se mi to tady. Chodíme na procházky a skáče na trampolíně. Videokonference využíváme na matematice, na přírodovědě a na angličtině. Nedělá mi to žádný problém. Žáci provokují učitele, ale učitelé se snaží, jak to jen jde.

V době distančního učiva se mi e-mail a obecně pracování s počítačem velice hodí. Jsem rád za tyto vědomosti. Myslím si, že se v době distanční výuky na počítači leccemu přiučím. Doba distanční formy výuky mě celkem baví, ale již se těším do školy na normální výuku.

Tato situace mě nevyhovuje, alespoň jsem s babičkou a dědou. Raději bych byl ve škole. To, co jsem se naučil v hodinách češtiny v informatice, mi teď dost pomáhá:-) Dělal jsem si referát o Japonsku pro svoji lektorku japonštiny.

Když nám strach z nákazy zavřel školu, odjeli jsme celá rodina na hory. Dopoledne učení a odpoledne každý den na běžkách. V Praze vše kvetlo a sníh na horách nám už nikdo ani

nevěřil. Velikonoce na sněhu byly fajn.

Roušky jsme nosili opravdu minimálně, hory byly vylidněné.

Já osobně bych byl radši ve škole, protože mě čekají přijímací zkoušky na gymnázium. Jinak je to lepší, protože můžeme pít, kdy chceme, a když má učitel/ka problémy s internetem, tak nám učení odpadne, což je někdy super.

Daří se mi celkem dobře, ale problém mám trochu s učením. Když jsem doma, nemůžu přinutit svůj mozek, abych si dělala úkoly, protože mě pořád něco rozptyluje. Ale nakonec ty úkoly vždy udělám. Už bych radši chtěla do školy. Kvůli tomu, že mi

přestal fungovat tablet, mi musela mamka koupit počítač, takže kdyby nebyla karanténa, neměla bych počítač. Skoro každý den chodíme ven, takže nejsem pořád jenom doma.

Online výuka mě baví, ale už bych radši do školy, protože když nějaké látce nerozumím, rodiče mi to nevysvětlí stejně dobře jako ve škole. Už bych rád viděl kamarády na živo a ne jen přes počítač.

Doma se mi učí hůř než ve škole a moc mi chybí kamarádi i paní učitelka. Ale nějak to zvládám a máma má se mnou někdy nervy. Snažím se, jak to jde. Posílám fotky, jak na začátku karantény šiji roušky pro rodinu.

V rouškách



